

Sygn. akt V CSK 627/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa R. F.

przeciwko M. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 grudnia 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powoda 1800 (jeden tysiąc
osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwana M. D. oparła na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się nią wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. nie przedstawiając jakiegokolwiek argumentacji jurydycznej, która mogłaby wskazywać, że doszło do oczywistego i rażącego naruszenia konkretnie wskazanych przepisów. Takiej argumentacji nie przedstawiono. Skarżąca kwestionowała poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, zarzucając brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego, co naruszać miało przytoczone w skardze przepisy natury procesowej. W skardze nie wskazano jednak, jakich - konkretnie określonych - dowodów Sąd Okręgowy nie uwzględnił, czyniąc wbrew nim ustalenie, że skarżąca dokonała zapłaty dochodzonej pozwem

kwoty. Skarga zatem w istocie sprowadza się do kwestionowania ustaleń faktycznych, a takie pozostają poza kontrolą kasacyjną. Nie pozwala to na uznanie, że przyczyna przyjęcia skargi do rozpoznania została wykazana.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

[aw]